

DISSERTATIO ACADEMICA

DE

STATISTICES APUD VETERES
VESTIGIIS ET FONTIBUS,

38.

CUJUS

PARTEM PRIMAM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

PRÆSIDE

JOH. FREDR. WALLENIO,

Eloqu. Professore Publ. & Ord. Imper. Ord. de S. Wolodimiro
in quarta classe Equite, Societt. Oeconn. Imp. Fenn. atque
Reg. Wermel. nec non Societ. Patriot. Holm. Membro, &
Societ. Latin. Fenens. Socio Honorario,

VENTILANDAM,

PRO GRADU PHILOSOPHICO,

PROPONIT

FREDRICUS RÖNNBÄCK,

Stipendiarius Bremerianus, Satacundenfis,

In Audit. Philosoph. die XXVII Maji MDCCCXV.

b. a. m. confuetis.

ABOË, TYPIS FRENCKELLIANIS.

descriptionem, ANTONIO Oratore postulante (a), desiderare haud immerito putabatur. His disciplinis implicitam, aut verius impeditam, non potuisse illam antiquorum ævo ad id, quod hodie tenet, fastigii ascendere, miretur nemo, qui noverit, mutuari quidem artium alteram ab altera, immo a pluribus, egregia subsidia, sed esse tamen cujusque campum, ut plenam det messem, separatim colendum, nec aliam alii ita subjiciendam, ut pro mera hujus appendicula habeatur.

Tribui a plerisque solet Statisticae non nomen quidem, sed instruendæ theorumque tractandæ laus, ingenioso atque elegantioris doctrinæ fama celebrato Italorum polygrapho FRANCISCO JACOBI SANSOVINO, qui, edito, a. 1567, Venetiis, opere *del Governo ed Amministrazione di diversi Regni e Repubbliche, cos antiche come moderne,* multa proposuit scitu digna, etiam talia, quæ secretiore aliquamdiu Relationum a Legatis Venetis scriptarum fide nitebantur. Arguitur tamen idem angustiores justo constituisse novæ disciplinæ fines, quos contra prolatasse nimis judicantur alii; dictumque jam a nobis fuit, haberit eosdem vel hodie ambiguos. Rem si non acutetigisse, at proxime attigisse faltem, videtur Ampliss.

C. P.

a) Apud CICERONEM de Oratore L. II. c. 15 l. 63. cfr. Orat. c. 20 l. 66.

C. P. HÄLLSTRÖM, Statistices objectum ita simul & ampliando & coarctando, ut ea nec plus nec minus comprehendendi velit, quam quod ad civitatis aut utilitatem opportunitatemque aut harum contraria pertineat, definiendoque propterea Statisticen per scientiam in rerum publicarum chorographia, proventibus, incolarum ingenio, natura, numero, quæstibus, & tota civili administratione eo usque occupatam, quantum ad robur civitatis & commoda vel adjuvanda vel imminuenda aliquid hæc habent momenti: in cuius igitur Viri hac de re commentatione (*b*) quod desideremus vix haberemus, nisi in eandem sententiam nondum consensisse omnia Academiæ, cui disceptanda permisfa illa fuerat, membra, sed sub ulteroire judicio pendere quæstionem, significatum posterius fuisset (*c*). De cuius autem Scientiæ ambitu & regionibus accurate determinandis inter doctos parum hucusque convenit, de ejus tamen insigni utilitate & pretio diu fuit prudentibus quibusque rerum publicarum rectoribus & administris atque consiliorum publicorum auctoribus persassisimum.

A z In-

b) Kongl. Svenska Landtbruks-Academiens Annaler 1813,
pagg. 188—198. Cfr. OL. KOLMODIN & CAR. MEURLING
Conspectus Statistices, Ups. 1808, p. 1, 6.

c) Kongl. Svenska Landtbruks-Academiens Annaler 1814,
pag. 29 sq. Diu, ut putamus, pendebit hæc quæstio,
aut certe, propter contiguos in primis Geographiæ & Hi-
storiæ cum Statistice fines, paucis suffragiis dirimetur.

In liberis namque, ut erant florentissimæ Veterum, civitatibus cum, a fraude & aperta vi si discesseris, tantum polleret quisque, quantum non solum popularitate, sed ingenio, facundia &, qua hæc carere nullo modo potest, maximarum rerum scientia valeret, facile erat perspectu, nec a prudentioribus patriæque amantibus oblivioni unquam traditum, esse, ad consilium de republica dandum, caput, nosse rempublicam, atque ad LYCURGI & SOLONIS exemplum, sollicite descendam imperii causam, singulare ejusdem utilitates & partes diligenter exquirendas (*d*). Harum igitur rerum ignaros censebant, & recte quidem, a publicis rebus tractandis omnino arccendos: qua de re illustris est SOCRATIS apud XENOPHONTEM (*e*) disputatio, GLAUCONEM ARISTONIS filium a temerario hujusmodi negotiorum capesendorum proposito ita avocantis, ut peculiari illa ab ipso nominata arte fateri illum cogeret, se neque de redditibus civitatis, nec de sumtibus ei faciendis, nec de ipsius aut hostium ad bella viribus, nec de præsidiiis, nec de argentifodiniis, nec de annona & necessaria frumenti copia novisſe quidquam. Contra SAL-

LU-

d) CICERO de Orat. L. II. c. 82 f. 337. cfr. L. I. c. 11 f. 48. c. 13 f. 58. c. 14. f. 60. c. 34 f. 159. c. 48 f. 211, de Legg. L. III. c. 4 f. 11. c. 18 f. 41. &c.

e) Διπομηημονευμ, L. III. c. 6.

LUSTIUS (aut quisquis nomen ejus usurpavit), in
2:da ad CÆSAREM Epistola de Republica ordinanda,
hæc habet: *Sed mihi studium fuit adolescentulo rempu-
blicam capesere, atque in ea cognoscenda multam ma-
gnamque curam habui; non ita, uti magistratum modo
caperem, — — — sed etiam uti rempublicam domi mi-
litiaeque, quantumque armis, viris, opulentia posset,
cognitum haberem.* Quod autem sibi proxime, nec
injuria, vindicarunt metropoles, id neque in provin-
ciarum & sociorum, quin & hostium ratione noscen-
da desiderari commode aut potuit aut licuit. Erat
hæc illa provincialis scientia (*f*), quam ut in QUINTO
fratre, Asiam alterum annum regente, tantam po-
stulavit M. CICERO, ut ipsi jam Asia, sicut unicui-
que sua domus, nota esse deberet (*g*), ita & ejus
vel a Verrinæ causæ judicibus rationem haberi vo-
luit diligentem (*h*). In summa autem rei necessita-
te (*i*) non defuisse discendæ subsidia, tanto est ad in-
tel-

f) CICERO ad Q. fratrem L. I. ep. I. c. 7.

g) Ibidem cap. 16.

h) In Verrem A&t. II. L. II. c. 1 l. 2.

i) *Nunc reipublicæ Prusenium impendia, redditus, debitores
excutio, quod ex ipso tractu magis ac magis necessarium
intelligo;* PLINIUS Minor (ad TRAJANUM) L. X. ep. 28.
*Rationes autem in primis tibi rerumpublicarum excutiendas
sunt;* TRAJANUS Eidem, ibidem Epist. 29.

telligendum facilius, quanto & paucioribus licuit, ad instar herois illius Ithacensis, multorum hominum videre urbes nosseque ingenia, & difficilis fuit celebribus itinerum passibus ad interiora pervenire exquisitoris cognitionis penetralia. Quæ igitur illorum in Romana, de qua proxime locuti sumus, gente adfuerint, paucis, age, jam dispiciamus.

Interiisse multa Romuleæ gentis monumenta, non uno loco queruntur Historici, factumque id dicunt in primis in Gallica urbis calamitate (*k*): sed sunt in iis, quæ ad Statisticæ pertinent, mutabilia multa & alio tempore aliter se habentia; in quibus igitur, quam in Historiæ propriis, minus lugenda ista fuit jactura. Quæ ad præsentium rerum necessitates propins spectarent, eorum nova quotannis congregabantur in suis cujusque generis Tabulariis asservanda: quo pertinebant Libri Censuiales & Magistratum, Pontificum Commentarii, Fasti, Prætorum Edicta, Ædilium, Tribunorum plebis, Quæstorum, Magistrorum Pagis præfectorum (*l*), Publicano-
rum

k) LIVIUS L. VI. c. 1. CLODIUS (vetustus Romanorum Historicus) apud PLUTARCHUM in Numa c. 1. De simili Tabulari publici per Italici belli tempora fato loquitur CICERO pro Arch. c. 4 l. 8; de Capitolii incendio, quo tria ætrearum tabularum millia conflagrarent, SVETONIUS in Vespasiano c. 8 l. 13, TACITUS Hist. L. III. c. 72.

l) DIONYS. *Halic.* Ἀγχαιολ. Πωμ. L. II. c. 78. L. IV. c. 19.

rum (*m*) Tabulæ, Exportatarum rerum scriptæ Rationes (*n*), Diurna urbis Acta (*o*), & alia. Erat quidem tempus, quo hæc plebejis non patarent (*p*), sed post communicatam ab anno urbis 388 cum his quoque consularē dignitatē, promiscui fuisse usus videntur. His accedebant & alia, aut in perpetuum valitura, ut duodecim Tabularum Leges, in quarum tamen fructu laudando non potest non nimius judicari CICERO (*q*), aut ad præsentis rerum status tenorem cognoscendum facientia: quorum & hæc fuisse aliquando in vulgus proposita, exemplum docet Monumenti Ancyranī, quod, testibus partim superstitibus sui reliquiis, partim SVETONIO (*r*), indicem continebat rerum ab AUGUSTO gestarum, at neque illum talibus carentem, quæ ad interiores reipublicæ v̄tres judi-

m) CICER. in Verrem L. II. c. 76 s. 187.

n) Idem ibid. c. 74 s. 182 sq.

o) Idem ad Attic. L. VI. ep. 2. TACIT. Annal. L. III. c. 3. L. XIII. c. 31. L. XVI. c. 22. SVETON. Cæs. c. 20 s. 1. FLAVIUS VOPISCUS in Aureliano c. 1.

p) LIVIUS L. IV. c. 3.

q) De Orat. L. I. c. 43 s. 193. c. 44 s. 195.

r) In Augusto c. 101 s. 6.

judicandas haberent momentum (s). Eandem rem proprius adhuc tetigerunt, quæ Magistratibus saltem & Senatui innotuisse novimus: qualia erant Rationarium Imperii ab eodem AUGUSTO de reddenda republika cogitante confectum (t); Libellus ejusdem seu Breviarium (u) totius Imperii, quo opes continebantur publicæ, quantum esset civium sociorumque in armis, quot clæses, regna, provinciæ, tributa aut vestigalia, & necessitates ac largitiones, quantumque pecuniæ in ærariis & fiscis (v); & pulcherrimum ac vetustissimum a VESPASIANO instauratum Imperii Instrumentum, complectens pæne ab exordio urbis Senatus consulta, Plebiscitaque de societate & foedere ac privilegio cuicunque concessis (x).

Hæc

s) Pertinent huc etiam Lapidæ, in primis publica auctoritate positi, de quibus igitur recte SPANHEMIUS: *Inde utique, inquit, nec aliunde ferme, petendæ foederum formulæ; magistratum scita, munia, discrimina; collegiorum, corporum, professionum genera, officia, rationes; multa domi militiæque instituta; principis denique gentium populi nomina, atates, tribus, singula publicis quasi tabulis descripta.* De usu & præstantia Numismatum antiquorum, Diss. XIII. p. 515.

t) SVETONIUS in Augusto c. 28 l. 1.

u) Quod nunc vulgo Breviarium dicitur, olim, cum latine loqueremur, Summarium vocabatur; SENEC. Epist. 39.

v) SVETON. in Augusto c. 101 l. 6. TACIT. Annal. L. I. c. 11.

x) SVETON, in Vespasiano c. 8 l. 13,

Hæc commemorantibus sili ri haudquaquam fas
esset frequentes illas statum atque habitum & Roma-
næ civitatis & provinciarum noscendi occasio-
nes, quas talia scire a ventibus præbebant judicia publica,
in primis illa de Peculatu & Repetundis. Intelligi
hoc potest ex Agrariis CICERONIS in Rullum, & ma-
gis etiam ex Vetrinis, e quibus non solum in uni-
versum de fertilitate Siculi soli (L. II. c. 2 f. 5.) &
Ætnensis præsertim ac Leontini agri (L. III. c. 18 f.
47. c. 44 f. 104. c. 46 f. 109), atque de Siculorum
moribus (L. II. c. 3 f. 7.), verum & de præcipuo
istius insulæ fructu, frumento (L. III. c. 5 f. II. c. 19
f. 48. c. 97 f. 226), de eo quod inter Siciliam cete-
rasque provincias in agrorum vectigalium ratione in-
tererat (L. III. c. 6 f. 12. c. II f. 27), de decumis in-
de pendi solitis aut extortis (ibid. c. 37 f. 84. c. 38
f. 86. c. 44 sq. f. 106 sq. c. 46 f. 110), de numero
jugerum confitorum (ibid. c. 47 sq. f. 113. c. 49 f.
116), de legis Hieronicæ statuto, ut numerus arato-
rum quotannis apud magistratus publice subscribere-
tur (ibid. c. 51 f. 120), de Ennensis urbis & nemoris
amœnitate atque commoditatibus (L. IV. c. 48 f. 106
sq.), de Syracusarum urbis descriptione (ibid. c. 52
sq. f. 117 sqq.), quin & de menstruis plebis Romanæ
cibariis (L. III. c. 30 f. 72) multa discuntur. Legitur
in Agrariis, de Romæ situ atque uberibus campis
(II. c. 35 f. 96), de infructuoso Ligurum, opimo
Campanorum agro (I. c. 6 n. 18. II. c. 28 f. 76. c. 29

f. 79 sq. c. 30 f. 82 sq. c. 33 f. 89. c. 35 f. 95 sq. III. c. 4 f. 16), de publico populi Romani extra Italiam (II. c. 15 f. 38), de agro Corinthiorum fructuosissimo & optimo (I. c. 2 f. 5. II. c. 19 f. 51), de Mitylenarum agris jucundis & fertilibus (II. c. 16 f. 40), de agris Macedoniæ, Bithyniæ, Paphlagoniæ, Ponti, Cappadociæ regiis (I. c. 2 f. 5 sq. II. c. 15 f. 40. c. 19 f. 50 sq.), de terræ in Ægypto bonitate & omnium rerum copia (II. c. 16 f. 43), de Hiempsalis in ora Mauritaniæ maritima agris (II. c. 22 f. 58), aliisque ejusmodi. Constat ex Oratione pro FONTEJO portorii vinarii in Gallia (c. 5 f. 9), ex Oratione pro FLACCO pecuniæ apud Temnios erogandæ ratio (c. 19 f. 44), simulque sapiens Massiliensium disciplina atque gravitas (c. 26 f. 63). At his quanto plura erant illa, quæ Romæ & crebrius & plenius audire licuit & legere!

Ex hac jam tanta tamque ubere Statistices adorrandæ materia, quæ nec in aliis, cultioribus saltem & recte atque ordine administratis gentibus defuisse censembitur (y), quod istiusmodi componere opus vix ten-

y) NABIS ipse, saevus quondam Lacedæmoniorum Tyrannus, civibus, quos emungere pecunia volebat, solitus erat expōnere, quantum stipendiariorum numerum latutis publicæ causa aleret, quantosque in ceteris reipublicæ negotiis faceret sumtus. POLYB. L. XIII. c. 5.

tentarit quisquam, plene composuerit nemo, mirum est minus quam videtur. Ut enim non est eloquentia ex artificio, sed artificium ex eloquentia natum (z), sic fuit & Statistice mente ac facultate prior quam scripto: quo elaborandæ illi id forsan maxime obstitit, quod est a CICERONE dictum, veteres verbo tenus, acute illos quidem, sed non ad hunc usum populararem atque civilem, de republica disseruisse (a). Cum nempe valde raro essent ipsorum Philosophi in republica gerenda occupati, subtiliter magis & universe, quam pragmatice & instructe atque ad certæ cujusdam civitatis disciplinam accommodate, sua proponere sveverunt placita. In Politicorum ARISTOTELIS Libris ut universalia potius continerentur socialis & publici juris præcepta (sed experientiæ tamen plus multo, quam Platonica illa, tribuentia), quam ad hanc illumine civitatem accuratius noscendam comparatas doctrinas, tulit ipsa rei ratio secum: sed desiderari & ibi multa, quorum in republica quavis bene ordinata magna est necesitas, questi sunt complures, & in his maxime Giesenæ quondam Academiæ Professor JOH. NIC. HERT (b); quod tamen non impedit, quominus & ibi multa legantur ad rerumpublicarum ve-

B 2

terum

z) CICERO de Orat. L. I. c. 32 f. 146.

a) De Legibus L. III. c. 6 f. 14.

b) In Elementis Prudentiæ Civilis P. II. Seft. I. § 1.

terum notitiam pertinentia. Ubi prior fortasse fuit Idem in suis Πόλεων ἐνὶ Πολιτείαις, quod opus spectasse videtur CICERO, cum diceret (*c*) traditos ab ARISTOTELE esse omnium fere civitatum, non Græcice solum, sed etiam Barbariæ mores, instituta, disciplinas: verum ne & illud parcius in ipsa introspexerit administrationum arcana, eo subest justior verendi causa, cum & ipse XENOPHON, quantumvis is fuisset in publicis negotiis versatus, in suis de Lacedæmoniorum Atheniensiumque Πολιτείαις libellis, pariterque in illo, qui Πόροι ἢ περὶ Προσόδων inscribitur, in generalibus fere manserit, plurimaque omiserit ad reconditionem Statisticen spectantia (*d*). Quid fuerit ab HERACLIDE PONTICO in ipsis περὶ Πολιτεῶν opere (si singulare & separatum id fuit opus) præstitum, e paucissimis ejusdem jam supersticibus nec alienarum

c) De Finibus B. & M. L. V. c. 4 f. 11.

d) Notari tamen metentur, ex Lacedæmoniorum Πολιτεῖαι, locus de terrea moneta (*c.* 7); ex Atheniensium, de imperio urbis maritimo ejusque opportunitatibus (*c.* 2.), de tributorum indictione plerumque quinto quovis anno fieri solita (*c.* 3.); e Πόροις, de Atticæ natura, climate & solo, de ingente taxi, ex quo fana & aræ pulcherri- maque Deorum signa fierent, compluribusque & Græcis & Barbaris desiderati copia, de Argentifodinis adeo di- vitibus, ut nec profunditatis nec cuniculorum finem fos- fores invenirent, de portuum commoditate, atque de u- bere rerum commerciis interventium proventu (*c.* 1, 3, 4.).

rum a proposito rerum admixtione vacuis fragmen-
tis haud certo colligitur; videntur hæc, sub civitatum
quadraginta duarum titulis vel hodie comparentia,
historiam magis, eamque mythis refertam, sapere
quam diligentius excusas rerum publicarum illius
temporis rationes, sed interlucent & ibi nonnulla,
quamquam brevius proposita, de *σεισαχθείᾳ* SOLONIS,
de Spartanorum victu & moribus, de educatione Cre-
tensium, de Corinthiorum vestigalibus, de Coorum
salubri cœlo, de Peparetho ferace vini, arborum,
frumenti, Amorgo vini, olei, fructuum, Cythera fi-
euum, mellis & vini, de Magnetum & Colophonio-
rum terra plana atque campestri hincque equis nu-
triendis inserviente, de legibus Jasenium sumtuariis,
de Thespiorum ignavia & paupertate, aliaque ejus-
modi. Dicæarchi, montium dimensoris, virique
mirabilis & *ἰσογιωτάτῳ* (*e*), perierunt Σπαρτιατῶν,
Πελληναίων, Κορινθίων, Αθηναίων Πολιτέαι: e Bίῳ Ἐλλά-
dos & metrica τῆς Ἐλλάδος Ἀναγραφῇ fragmenta su-
persunt, & hujus quidem mere geographicæ; illius,
si qua alia, pura atque a mythicis & historicis libe-
ra, nec tamen veram Statistices ideam exhaustientia.
In notandis singularum Civitatum moribus præcipiu-
is fuit; sed habet & alia: Athenas aquæ bonæ penu-
ria laborare; regionem, quæ Tanagram & Oropum
in-

e) PLIN. H. N. L. II. c. 65. CICER. ad Attic. L. II. ep. 2.
L. VI. ep. 2. cfr. de Legg. L. III. c. 6 f. 14.

interjacebat, alba constare argilla, oleis esse consistam, non abundare frumento, sed vino, quale in Bœotia nascatur, primas tenere; Thebarum agros nigri esse soli, irriguos aquis, hortis abundantes, alendis equis aptos, sed lignorum inopes; Anthedonis (Bœotiæ) tractum gracilem esse & aridum indeque frumenti parcum, piscium, purpuræ, spongiarum feracem, habitarique & navium fabricatoribus &c. Romanos inter Scriptores vix tale quidquam habetur, præter SEXTI RIFI de Victoriis & Provinciis Populi Romani Breviarium, Ejusdemque de regionibus Urbis Romæ opusculum, quorum tamen illud Historiæ, hoc Topographiæ est proprius; & ab auctore ignoto, Theodosiano, ut creditur, ævo compositus Provinciarum Romanarum Libellus, nec ille ad interiorem harum constitutionem noscendam multum fructuosus.

